

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1578

1281

D O G M A T I C I.

1282

Goswino de Hueuen alias de Arnem Doctore in Medicina et Canonico B. Mariae Trajedensis superior. reservato tamen usū sibi et Fratri suo Johanni pariter M. D. et Pastorū in Hamont Leod. Dioec. quin facultate revocandi donum; quod et fecit propria manu subjiciendo: Placuit ut liber prefatus perpetuo maneret in facultate theologica Vniuersitatis studij Wyen. Itaque ex testamento M. Johannis Selingstat M. D. qui Facultati nostrati Medicae a. 1493. nonum Decanus praefuit, traditus est ad Librariam Collegij Ducalis ex opere Fratrum Predicotorum a. 1495. ab Joh. Harrer de Heilbrun S. T. D. et Academiae nostrae quater Rectore, ut pluribus Codex in anteriore Theca.

DLXXII.

R. 2026 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 151. 4. min. per duas columnas pulcre scriptus, minio distinctus, et prius *Fratrum cartusiensium in solitudine degencium in domo porte Beatissime semper Virginis Marie in Aexpach sita in Provincia archiducatus Austriae (inferior.) prope Danubium inter montes in silua, ita orditur: Incipit prologus Breuiloquii Sancti bonaventure Ordinis fratrum minorum doctoris Seraphici atque cherubici. Tardius accessit haec Rubrica; Exemplum enim ipsum vivo fortassis Autore, qui annum 1274. supremum habuit, descriptum fuit. Ejus initium est: Flecto Genua mea ad patrem domini nostri ihesu*

christi &c. Plures jam retuli hanc Epitropum totius Theologiae, quae T. VI. Opp. Edit. Lugd. 1668. p. 5. praesto est. In praesenti Codice postrema Membrana excidit, unde a verbis c. ult. gaudebunt toto corde, tota mente, tota anima, ut — — — cetera in charta tardius subpleta sunt; adjecta item alia carpta ex Augustino, Gersonie, Bonaventura, Benedicto &c. Ascetica, praecipue de Humilitate, quibus immorari operae pretium haud videtur; observandum solummodo, Gersonem primum fuisse, qui Bonaventurae etiam Cherubici titulum indidit in Epistola de Ejus Laudibus, quae T. III. Edit. Dupin. P. 2. a p. 741. inter alias habetur.

DLXXXIII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3074 XIV. Folior. 170. f. min. per duas columnas scriptus, rubricis distinctus, et olim Monasterii Sancte Dorothée in vienna complectitur haec. I. *Breuiloquium Boneventure. Extat illud, ut paullo ante indicavi, in edit. Opp. Lugd. 1668. T. VI. p. 5. f. et incipit: Flecto genua mea ad patrem Domini nostri &c. saepius a me relatum. Ad calcem: Laus tibi sit christe, quoniam liber explicit iste. Explicit liber Breuiloquii boneventure per manus duorum (quorum tamen characterem aegre distinguas) Qui dividitur in VII. partes. Anno Domini M° CCC° LXXXV°. Jam Scriptor cessat, nam (quoniam?) manus est tibi fessa,*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1578

1283

I C O D I C E S

1284

II. fol. 68. p. 2. Collacio breuis in consecratione clericorum. Levis momenti et incipiens: *Tu uero uigila, in omnibus labora &c.*

III. fol. 70. Notae chronologicae ejusmodi: *Anno domini Millesimo C. ordo cisterciensium cepit. Anno Domini MCCVI. ordo predicatorum cepit esse. Anno Domini MCCXVI. ordo minorum cepit esse. Anno Domini MCXLII. Ducatus Bohemorum mutatus est in regnum a Friderico Imperatore. Eodem anno Marchionatus Austriae mutatus est in Ducatum. Anno Domini MCCXL. flagellatores surrexerunt. Anno Domini MCCLXXII. Rudolfus comes de babzpurg ad romanum imperium eligitur. Anno Domini MCCLXXVI. idem rex Rudolfus obtinuit Austria. Anno Domini MCCLXXXVIII. feria sexta hora nona VII. kal. Septembr. idem Rudolfus occidit Otakarum regem Bohemorum. Anno Domini MCCXLIII. Richardus rex Anglie a duce leopoldo captus est in austria. Anno Domini MCCCL. fuerunt flagellatores. Non omnia sincera v. g. Richardi captivitas in Decembrem a. 1192. incidit.*

Abhinc sequuntur Documenta ad famosam Controversiam inter Johannem XXII. et quosdam de Ordine Minorum circa altissimam Christi et Apostolorum Paupertatem, de qua videri possunt Raynaldus in *Annal. Eccl. Waddingus* in *Annalib. O. M. et Baluzius* in *Vitis Papar. Avenionens.* 1) *Ista est sententia que continetur in constitutionibus pape Johannis XX-*

*II. de paupertate christi, et est contra duos minores hereticos Aunctione combustos Anno Domini MCCCLIV. feria III. proxima post festum pentecosten. Sed nihil sequitur. 2) Sententia F. Hervaei Natalis Magistri O. P. in eodem negotio, cujus hae sunt Censurae: Afferere Christum et eius Apostolos non habuisse ius utendi in rebus quibus usi sunt, simpliciter hereticum iudico. Afferere etiam ipsos non habuisse ius et dominium saltem in communi in rebus, quarum usus est consumptio earundem, et quibus usi sunt, simpliciter hereticum iudico. Afferere etiam ipsos non habuisse ius et dominium predicto modo in rebus, quas emendo et vendendo commutauerunt per se, et quas nomine suo dederunt alijs, hereticum reproto. Nihil de hoc in Scriptt. Ord. Praed. 3) Decretum Capituli generalis O. M. Parisiis celebrati sub Michaelle Caesenate Ministro generali, cuius haec sententia: *Dicere et afferere, quod Christus — et Apostoli — nihil iure proprietatis, iure dominij seu proprii in communi pauperint, non est hereticum. Ad quod firmandum variae Constitutiones Pontificum et ipsius Johannis XXII. adducuntur, damnatur tamen sub finem Adserio: Christum et eius apostolos in hijs que habuisse leguntur, tantum absque iure aliquo simplicem usum facti habuisse, cum addito: Ex quo si uerum esset sequeretur, usum christum non habuisse iustum, quod profecto blasphemiam continet &c. 4) Confessio pauperum obseruantie de altissima**

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1578

1285

D O G M A T I C I.

1286

altissima paupertate tempore pape Johannis XXII. five Examen eorum per quaestiones in hunc modum: Primo inquirimur, si papam Johannem credimus esse uerum caput et Rectorem sancte ecclesie, et habere potestatem, quam habuit Beatus Petrus. Respondemus, quod credimus, quod credit sancta ecclesia. Hoc effugio non semel utuntur, ceterum de iis, quae Papa in eorum Ordinem possit, audacter responsant. Interrogati, an credant F. Petrum Johannis Olivii, e cuius doctrina Begardi et Fratricelli propullulasse perhibentur, fidelem et katholicum et glriosum in paradyso? Reponunt: Credimus sanctum petrum Johannis fidelem et catholicum et glriosum in paradyso, licet nondum canonizatum ab ecclesia. Examini subditur: Supradicti sunt articuli propter quos fratres minores et pauperes evangelici fuerunt combuti et martirizati in prouincia, in aquitania et catbalonia et pluribus alijs locis. Modo secuntur nomina et loca centum et XIII. combustorum. Verum Librarius ea praetermisit. 5) Professio Fidei: Ego frater Jo. de Arquata (Territorii Anconitani, aut Patavini?) christi pauper et seruus inutilis ante omnia dico et protestor me firmiter credere et tenere et obseruare uolo perpetue illa fide katholica, quam

ecclesia Romana et apostolica, que mater est omnium fidelium et magistra credit &c. Mox de altissima paupertate Christi et Apostolorum, et Regula S. Francisci, tum vero Johannem XXII. vixisse et obiisse ait perfidum et pertinacem hereticum, ejus IV. Constitutiones Statuta vocat hereticalia, iisdemque diris devovet Benedictum XII. Clementem VI. et Innocentium VI. Non igitur scripta haec post a. 1362. quo Innocentius excescit. Atque hanc Συλλογην nusquam vidisse me memini typis excusam.

IV. fol. 73. p. 2. Incipit liber de itinere. Dic: de Itineribus Aeternitatis D. Bonaventurae. Initium: Eum qui uenit ad me non ei- ciem foras &c. Ut T. VII. Opp. supracit. p. 135. Ad calcem Index, et: Explicit hoc totum, infunde, da mibi (potum?) num- mum. Amen dicamus, ut cum Christo maneamus &c. punth. Id est Bundschuh. Proverbium joculare Vulgi nostri.

V. fol. 150. Incipit liber beati Augustini de Spiritu et Anima. Initium: Quoniam dictum est mihi, ut me ipsum cognoscam &c. Ad Alcherum monachum Cisterciensem referunt Mauriani, ut videre est in Append. T. VI. col. 35. Ad calcem: Finito Libro sit Laus et gloria Christo. Dein:

Finiui librum. Scripsi sine manibus ipsum.

Tò sine manibus torsit quosdam, qui versum hunc apud Praedica- tores ad S. Marcum Florentiae

Libello Alberti M. de Homine Dordraci olim a. 1445. subiectum invenerant, suspicatos, esse for-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1578

1287

C O D I C E S

1288

san ἀντρύμα Typographi artem suam occultare volentis, atque adeo Libellum illum non manus scriptum, sed impressum esse. Sed enim, quod vel Prosodia docere poterat, sine manibus hic allusio est ad Virgilianum illud: *Quisque suos patimur manes, nihilque vult aliud, quam Textum sine naevis exaratum esse, ut pluribus dixi in Miscellis meis vernaculis seu Lese fructe 1797. 8. editis P. I. p. 44.*

DLXXIV.

R. 3128 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 60. 4. per duas columnas non una manu et primum minutius exaratus, rubro distinctus et olim monasterij canonicorum regularium ordinis S. Augustini ad S. Dorotheam wienne continet I. Breviloquium D. Bonaventurae, prout habetur Edit. Lugd. Opp. 1668. T. VI. p. 5. et init: *Fle-
do genua mea ad patrem domini nostri ihesu christi &c.* A quibus verbis cum etiam ejus Soliloquium ineat, cavenda est confusio. Breviloquium nostrum dogmaticum est et didacticum; Soliloquium vero mysticum et affectivum, praeterea Dialogo inter Animam et Hominem scriptum.

II. a fol. 31. ad finem Codicis habentur Conceptus praedicabiles, seu Notata homiletica de diversis Materiis moralibus, quorum priora certis per annum Festis accommodata sunt, puta de Assumptione, Annunciatione, Nativitate beate virginis, Epiphania &c.

Posteriora, eaque plura, quaquam evagantur, v. g. de die Judicij, Quod multi dampnatur et pauci salvantur, De duodecim condicionibus creaturarum, De decem beneficijs que nobis christus contulit per incarnationem suam, et ita passim numerica.

DLXXV.

Codex membraneus lat. Sec. U. 110 XV. Folior. 159. 4. partim lineis longis, partim per duas columnas a diversis exaratus, minioque distinctus I. titulum praefert: *Incipit breuiloquium. Nempe Bonaventurae O. M. Card. Scriptoris Sec. XIII. Initium: Fle-
do genua mea ad patrem domini nostri ihesu christi &c.* Divisum est dogmaticum istud Compendium in VII. Partes, earumque Capita, ut in Edit. Opp. omn. Lugd. 1668. T. VI. p. 5. quacum Exemplum praefens satis consonat, si demas Prooemii finem, qui in Edit. est: et septuaginta duobus capitulis distinguuntur; in Codice vero procurrit multo longius omnium Partium et Capitulorum sistendo Titulos, qui cum alioquin ante Partes et Capitula fingillatim habeantur, hic consulto ab Editoribus omisi esse videntur. Elocutio saepe variat. Finis Opusculi: *donec intrem in gaudium dei mei qui est trinus &c.*

II. fol. 64. Opusculum alterum, quod ἀντρύγεαφως incipit: *Postulat a me uestra dilectio, ut de Articulis fidei et ecclesie sacramentis aliqua uobis compendiose pro memoriali transcriberem &c.* Est ve-

ro